

وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتِكُمْ أَلْكَذِبَ هَذَا حَلَلٌ وَهَذَا حَرَامٌ لَتَفْتَرُوا عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ إِنَّ الَّذِينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَفْلِحُونَ

و (ای مشرکین مکه!) برطبق چیزی که زبانهاتان به دروغ وصف می کند، دروغ مگوئید که: آن چیز حلال است، و این چیز حرام است؛ که در نتیجه بر خدا دروغ ببندید (زیرا مدار حلال و حرام بفرمان خداست و بس)، البته کسانی که بر خدا دروغ می بندند رستگار نمی شوند...

آیه ۱۱۶ سوره ی نحل

فَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمَجْرُمُونَ

پس (از آن منزّه و پاک بودن خود را از افتراء و دروغ بستن بخدا و بدی عاقبت و پایان آن را بیان کرده می فرماید): کیست ستمکارتر (به خود و به دیگران) از کسی که بر خدا دروغ بندد، یا آیات (فرستاده شده) او را تکذیب نموده و دروغ داند؟ (کسی نیست) محققا گناهکاران (آنان که بخدا دروغ بندند و کسانی که آیات او را دروغ دانند) رستگار نمی شوند (از عذاب جاوید رهایی نمی یابند)

آیه ۱۷ سوره ی یونس

وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أُولَئِكَ يُعْرَضُونَ عَلَى رَبِّهِمْ وَيَقُولُ أَلَّا شَهِدْتُمْ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى رَبِّهِمْ أَلَا لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ

کیست ظالم تر از آن شخص که سخن خود را به دروغ به خداوند تعالی نسبت دهد؟ روز قیامت آنها را (که نسبت دروغ به خداوند تعالی داده اند) در مقام حساب نگاه داشته و عملشان برایشان عرضه می شود، آنها آن اعمال را انکار می کنند، آن وقت برایشان شاهد می آورند شهود شهادت داده می گویند اینها هستند که به پروردگار خود نسبت دروغ می دادند (پیغمبران و مؤمنین، به دروغ قوم خود که به خداوند تعالی نسبت داده اند شهادت می دهند) آن وقت گفته می شود الحال که دروغ این دروغ گویان آشکار شد ای اهل محشر آگاه باشید، لعنت خداوند تعالی شامل اشخاص دروغگو (ظالمین) می باشد (دروغگو از ظالمین محسوب می شود)

آیه ۱۸ سوره ی هود

قَالَ لَهُم مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَفْتَرُوا عَلَيَّ اللَّهُ كَذِبًا فَيُسْحِتَكُمْ بِعَذَابٍ وَقَدْ خَابَ مَنْ افترى

موسی به آنها گفت: وای بر شما، دروغ بخدا مبندید که بعذابی هلاکتان کند، و هرکه دروغ بسازد نومید شود

آیه ۶۱ سوره ی طه

وَالَّذِينَ لَا يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا

دیگر از صفات مؤمنین این است که (علاوه از آن که دروغ نگفته و شهادت دروغ نمی دهند) بلکه در مجالسی که دروغ می گویند حاضر نمی شوند تا سخنان دروغ را گوش آنها نشنود، و اگر به مجلسی گذشتند که در آن مجلس سخنان لغو و غیر لازم گفته می شود نفس خود را از ماندن در آن مجلس عزیز و مکرم قرار داده اعراض کرده از آن مجلس می گذرند

آیه ۷۲ سوره ی لقمان

ذَلِكَ أَدْنَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِالشَّهَادَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُوا أَنْ تُرَدَّ أَيْمَانٌ بَعْدَ أَيْمَانِهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَسْمَعُوا
وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

قسم خوردن این وراث، برای خیانت شهود وصیت، نزدیک تر است تا این که شهود متوفی به شهادت آنها راضی نشده و از شهادت به خیانتشان ترسیده شهادت را به همان قسم که واقع شده ادا کرده خیانت نکنند، و یا این که شهود بترسند از این که اگر شهادت دروغ بدهند بعد از آنها شهود دیگر قسم خورده و به دروغ آنها شهادت بدهند آن وقت دروغ آنها آشکار شده رسوا شوند ای شهود از خداوند تعالی بترسید شهادت دروغ ندهید، احکام الهی را شنیده اطاعت کنید کتمان شهادت و شهادت دروغ دادن عمل فسق است، در حقیقت خداوند تعالی اشخاص فاسق را به طرف حق هدایت نمی کند

آیه ۱۰۸ سوره ی مائده